

2013-04-24

Dnr 27/12

Till Socialdepartementet

Delges
Patientmaktsutredningen

I augusti 2012 mottog Statens medicinsk-etiska råd, Smer, ett brev från professorerna Madeleine Leijonhufvud och Niels Lynøe om sederingsterapi på patientens egen begäran. I brevet framförs hypotesen att många suicid till följd av besked om svåra sjukdomsdiagnoser skulle kunna förhindras genom att informera om och erbjuda patienterna sederingsterapi när patienten själv anser att det finns ett behov. Ett hinder mot att testa hypotesen antas vara oklarheter i strafflagstiftningen (se bilaga 1).

Med anledning av detta brev beslutade Smer att inhämta ett sakkunnigutlåtande för att bl.a. klargöra de rättsliga förutsättningarna för tillämpningen av sederingsterapi i den svenska hälso- och sjukvården. Elisabeth Rynning, f.d. professor i medicinsk rätt (numera justitieråd) överlämnade den 5 mars 2013 sitt utlåtande till rådet (se bilaga 2).

Smer har under årens lopp återkommande behandlat livsslutsfrågor och påtalade senast hösten 2008 i en skrivelse till regeringen behovet av att klargöra de rättsliga betingelserna för beslut i olika livsslutsdiskussioner.¹

Våren 2011 tillsattes en särskild utredare med uppdrag att lämna förslag på hur patientens ställning inom och inflytande över hälso- och sjukvården kan stärkas.² Utredningen har nyligen presenterat delbetänkandet Patientlag, med förtydliganden bl.a. vad gäller informationsutbytet mellan vårdgivare och patient, patientens möjlighet att välja behandling och till s.k. second opinion. Eftersom frågor som rör patientens ställning och inflytande över vården för närvarande bereds inom Regeringskansliet vill rådet uppmärksamma regeringen på att dessa frågor står i särskilt fokus vid olika beslut i livets slutskede.

¹ Avgöranden i livets slutskede, Smer dnr 14/08.

² Dir 2011:25 (tilläggsdirektiv 2012:24 och 2012:113).

För rådet,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Kjell Asplund', written over the printed name.

Kjell Asplund

bilaga 1 - brev till Statens medicinsk-etiska råd från Madeleine Leijonhufvud och Niels Lynöe

bilaga 2 - Elisabeth Rynnings sakkunnigutlåtande